

[Udenrigsministeren.]

politiske Nøvn, inden Sagen kommer for til Drøftelse her i Tinget, om en ny Maade at sammensætte Delegationen paa, saa den bliver mere virksom, mere aktiv. Jeg gaar ud fra, at alle de 4 Partier sender deres mest egnede Mænd ned til Genève, og det kunde aldrig falde mig ind at kritisere disse Indstillinger, men jeg tager dem til Følge, naar de kommer, og indstiller de paagældende til kongelig Udnævnelse, hvad jeg ogsaa har gjort denne Gang og ligeledes, hvis det falder i min Lod, vil gøre senere hen.

Det viste sig i Dag, at det var rigtigt, at jeg svarede, som jeg gjorde, paa det af Delegationen til mig sendte Telegram, at den paagældende Udtalelse burde fremsættes, ikke i Henhold til den norske Udenrigsministers Tale, men i Overensstemmelse med min Tale i Fjor, da det jo i Øjeblikket er den nuværende Regering, der har Ansvaret for, hvad der offentligt siges dernede. Baade det ærede Medlem Hr. P. Munch og det ærede Medlem Hr. Stauning mente, at der var noget omtvisteligt i min Tale, hvad de vel altsaa ikke har fundet i den norske Udenrigsministers, men dette omtvistelige, det var netop det, som jeg ønskede ikke skulde glemmes, og det var det, som jeg derfor mente mig beføjet til at læse op her i Tinget, saaledes at Tingets Medlemmer selv kunde se, hvad det var, jeg sagde. Nu hører jeg altsaa, at det er for de to Herrer noget, som de ikke kan være enige med mig i. Det forbavser mig noget, for øvrigt dog ikke saa meget, idet jeg jo nemlig ved, at de to ærede Medlemmer ser anderledes paa den danske Forsvarssag, end den nuværende Regering gør. Men ligesom vi, den Gang da det ærede Medlem Hr. Stauning var i Genève og kundgjorde sit Afrustningsforslag, sad tavse og hørte paa det, saaledes maa vi ogsaa have Lov til, naar vi er Regering, at lægge Vægt paa, at vort Standpunkt ikke bliver fordulgt dernede.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch mente, at hvis den af ham lavede Tale var blevet holdt dernede, saa vilde den meget blege Forsamling i Aar have faaet Kulør. Det er jeg ikke saa sikker paa, men jeg kan jo ikke dømme om det, da jeg ikke har været til Stede, men kun har læst Talen her hjemme. Jeg har imidlertid andre Delegationsmedlemmers — ikke General Birkes — Udtalelser for, at det efter deres Mening vilde have været uden Betydning, om denne Tale var blevet holdt eller ikke.

Forsvarsministeren (Brorsen):

Det ærede Medlem Hr. Lundberg var for et Øjeblik siden oppe paa Talerstolen for at rette en Tak til sig selv, og det er jo ikke saa ualmindeligt, at det sker. Det ærede Medlem holdt for nogen Tid siden en Tale, og nu var han, som sagt, oppe at takke for den, takke for den Kritik, han havde fremsat angaaende en Soldateraffære ovre i Randers. Han meddelte i øvrigt, at der ogsaa var andre Medlemmer udenfor hans Parti, der havde takket. Jeg synes nu egentlig, at det ærede Medlems Udtalelser efter det, jeg har fremsat, har været ganske overflødige, for jeg havde for længst taget Sagen op, som jeg udtalte her i Tinget for nogle Dage siden. Allerede i August Maaned tog Krigsministeriet fat paa Sagen. Enhver, der interesserer sig for denne Sag, kan jo se de Udtalelser, jeg har fremsat, og som er støttet paa en hel Del Aktstykker. Vi sendte først Sagen til Generalauditøren til Udtalelse, idet vi stillede i Udsigt, at det var vor Mening at afskedige den vedkommende Befalingsmand, men det var Generalauditøren noget betænkelig ved, idet han siger i sin Skrivelse, at Manden havde faaet sin Dom, og derfor fandt han det betænkeligt, om Administrationen ved Siden af denne Dom vilde give ham en Tillægsstraf, og i Betragtning af, at det var en Underbefalingsmand, en Underkorporal, som alligevel snart skal afgaa fra Tjenesten, mente jeg, det var rigtigt i dette Tilfælde at følge Generalauditørens Anvisning. Men jeg har altsaa gjort udførligt Rede for denne Sag, og i en anden Affære, som noget ligner denne — det er altsaa Bevis paa, at jeg har taget mig af disse Spørgsmaal —, har vi sendt den vedkommende Befalingsmand, en Sergent af Reserven, Meddelelse om, at han i Løbet af 3 Maaneder maa afgaa fra Hæren. Paa samme Maade vil der blive handlet i Fremtiden, og, som sagt, dette er foregaaet flere Maaneder, før det ærede Medlem her fra Talerstolen fremkom med sin Kritik.

Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at jeg har foranlediget en Omlæggelse af Soldaternes Tjenestetid, særlig ved Dragonregimenterne, idet jeg er blevet bekendt med, at man havde en ret lang Tjenestetid, længere end ved andre Afdelinger, saaledes at Mandskabet bogstaveligt talt var i Strikkerne fra om Morgenen ved 5-Tiden til om Aftenen henved Kl. 9. Til Trods for, at jeg maatte gaa imod den paagældende Sagkundskab paa dette Omraade, sagde jeg: Dette kan vi ikke finde os i, det er klart, at disse unge Mennesker ligesom andre maa have deres Fritid, og derfor